

ปัญหาการใช้วิธิตติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย Problem in the Use of Korean Conditional Connective Endings by Thai Learners

ณัฐวรรณ สินาโรจน์^{1*}, สุนทรี ลาภรุ่งเรือง²
Natthawan Sinaroj^{*1}, Soontaree Larprungrueng²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้วิธิตติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยในด้านวากยสัมพันธ์และการแบ่งความหมาย โดยศึกษาข้อแตกต่างระหว่างวิธิตติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” กับคำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยคำว่า “ถ้า” กับ “แม้” จากการเปรียบเทียบพบว่า “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” มีข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์ขณะที่คำสันธานในภาษาไทยไม่มีข้อจำกัดเหล่านี้ นอกจากนี้คำว่า “แม้” ยังสามารถใช้ได้ทั้งในเชิงเงื่อนไขและความหมายอื่น ในขณะที่ “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” ใช้ในเชิงเงื่อนไขเท่านั้น ผลการวิเคราะห์การใช้วิธิตติปัจจัยแสดงเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลีและข้อผิดพลาดพบว่า 1) ผู้เรียนใช้เฉพาะวิธิตติปัจจัยแสดงเงื่อนไขที่มีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อยและไม่สอดคล้องกับระดับภาษาของผู้เรียน 2) การเติมวิธิตติปัจจัย “-(으)면(eumyeon)” ผิดพลาด 3) สะกดคำวิธิตติปัจจัย “-(으)면(eumyeon)” ผิดพลาด 4) การใช้ “-(으)면(eumyeon)” แทน “-아도(ado)” อันเกิดจากความแตกต่างด้านวากยสัมพันธ์ และมีความสับสนในการแบ่งแยกความหมายของคำสันธาน “ถ้า” กับ “แม้”

คำสำคัญ : วิธิตติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขภาษาเกาหลี; คำสันธาน; ผู้เรียนชาวไทย

^{1*}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 20131

Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University, Chonburi 20131

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 20131

Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University, Chonburi 20131

E-mail: natthawan@go.buu.ac.th

*Corresponding author

Received: 19 December 2025; *Revised:* 10 April 2025; *Accepted:* 30 April 2025

Abstract

This study aimed to investigate the problems encountered by Thai learners in the use of Korean conditional connective endings, focusing on syntactic constraints and semantic distinctions. The study examined the difference between the Korean conditional connective endings “-(eu)myeon” and “-geodeun” and the Thai conjunctions “thâa, mée”. The study conducted in terms of syntactic relations and the meaning of the respective conjunctions and endings. The contrastive analysis revealed that the Korean endings “-(eu)myeon” and “-geodeun” are subject to syntactic constraints, whereas Thai conditional conjunctions do not exhibit such restrictions. In addition, the Thai word “mée” can be used not only to express conditional meaning but also to convey other semantic meanings, while “-(eu)myeon” and “-geodeun” are limited to conditional usage only. The error analysis of Thai learners’ use of Korean conditional connective endings showed the following errors: (1) Thai learners tend to use only conditional endings with fewer syntactic restrictions, and such usage did not correspond to their language proficiency levels. (2) incorrect use of the connective ending “-(eu)myeon”. (3) incorrect spelling of the connective ending “-(eu)myeon”. (4) use of “-(eu)myeon” in place of “-ado”. These errors were caused by differences in syntactic structure and confusion in distinguishing the meanings of the Thai conjunctions “thâa” and “mée.”

Keywords: Korean conditional connective Endings; Conjunctions; Thai Learners

- ถ้าฝนหยุดจะไป

ในทางตรงกันข้าม ภาษาไทยใช้คำสันธาน “ถ้า” ในการเชื่อมประโยคเงื่อนไข โดยวางไว้หน้าประโยคและสามารถใช้ได้ในทุกกรณีตามตัวอย่างข้อ (1) โดยไม่มีข้อจำกัด ไม่มีการเปลี่ยนรูปคำศัพท์ นอกจากนี้คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทย เช่น “ถ้า”, “หาก”, และ “แม้” ยังมีการแบ่งความหมายที่ไม่ชัดเจน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ระบุคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขไว้ได้แก่ “ถ้า”, “ถ้า”, “ถ้า”, “ถ้าหาก” และ “ถ้าหากว่า” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2568) และจากผลการศึกษาของ นววรรณ พันธเมธา (2559) และ อภิษฎา แก้วอุทัย (2562) พบว่า คำว่า “แม้” เป็นคำสันธานที่ใช้เชื่อมความขัดแย้งมากกว่าการเชื่อมความแสดงเงื่อนไข อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาของ Sinaroj and Lee (2022) พบว่า วิกิตติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” เปรียบเทียบได้กับคำสันธาน “ถ้า”, “หาก”, “ถ้าหาก” และ “ถ้าหากว่า” ในภาษาไทยแต่คำว่า “แม้”, “ถึงแม้ว่า” เปรียบเทียบได้กับวิกิตติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไขเพื่อยืนยัน² “-아도(ado)” ด้วยเหตุนี้ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างด้านวากยสัมพันธ์และความหมายของคำเชื่อมจึงส่งผลให้ผู้เรียนชาวไทยสับสนในการใช้วิกิตติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีได้

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
RESEARCH AND DEVELOPMENT INSTITUTE RAMBHAJARNI RAJABHAT UNIVERSITY

สมมติฐานในการศึกษา

- 1) ผู้เรียนชาวไทยเลือกใช้เฉพาะวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีที่มีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อย
- 2) ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลี เนื่องจากความแตกต่างด้านวากยสัมพันธ์ระหว่างสองภาษา

การแบ่งความหมายของวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีแตกต่างจากคำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยทำให้เกิดปัญหาในการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย

กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษานี้เน้นวิเคราะห์ในด้านวากยสัมพันธ์ และการแบ่งแยกความหมายของวิภัติปัจจัยที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีกับคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทย วิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไขจะเติมท้ายรากของคำกริยาหรือรากของคำกริยาคุณศัพท์ เพื่อใช้เชื่อมระหว่างประโยคหลัก (मुख्यประโยค) กับประโยคย่อย (อนุประโยค) ที่แสดงเงื่อนไข Seo (2013) ได้ศึกษาการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลี พบว่า วิภัติปัจจัยที่นิยมใช้มากที่สุดคือ “-(으)면(eumyeon)” รองลงมาคือ “-거든(geodeun)” โดย Yoon (2005) และ Seo (2013) เห็นตรงกันว่า “-(으)면(eumyeon)” มีข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์น้อยกว่า “-거든(geodeun)” โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์ ในกรณีของ “-(으)면(eumyeon)” นั้น ขึ้นอยู่กับว่ารากของคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์มีตัวสะกดหรือไม่ กล่าวคือ จะเติม “-면(myeon)” เมื่อรากของคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์นั้นไม่มีตัวสะกด หรือมีตัวสะกด “ㄹ(rieul)” และจะเติม “-으면(eumyeon)” เมื่อรากของคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์นั้นมีตัวสะกดอื่นที่ไม่ใช่ “ㄹ(rieul)” ส่วนวิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-거든(geodeun)” นั้น สามารถเติมท้ายรากของคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีตัวสะกดหรือไม่

- (2) a. 날씨가 맑으면 소풍을 간다.

ถ้าอากาศแจ่มใสก็ไปปิกนิก

- b. 비가 오거든 가지 마라.

ถ้าฝนตกก็จงอย่าไป

จากตัวอย่างในข้อ (2) จะเห็นได้ว่า การเติมวิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” ท้ายรากของคำกริยาและคำกริยาคุณศัพท์ในประโยคย่อย ส่งผลให้ประโยคย่อยเป็นวิเศษนามุประโยค (부사절) ที่มีความหมายแสดงเงื่อนไข ทำหน้าที่ขยายกริยาของประโยคหลักให้มีใจความความสมบูรณ์ ในตัวอย่าง (2 a.) มีการเติมวิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-으면(eumyeon)” ต่อท้ายรากของคำกริยา “맑-(mag-)” ซึ่งมีตัวสะกด ทำให้ประโยคย่อยเป็นวิเศษนามุประโยค (부사절) กล่าวคือ “ถ้าอากาศแจ่มใส” ทำหน้าที่ขยายกริยา “จะไปปิกนิก” ส่วนในตัวอย่าง (2 b.) ใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-거든(geodeun)” ต่อท้ายรากคำกริยา “오-(o-)” ซึ่งไม่มีตัวสะกด โดย “-거든(geodeun)” มีหน้าที่แสดงเงื่อนไขเช่นเดียวกัน แต่มักใช้เชื่อมกับประโยคหลักที่สื่อถึงคำสั่ง คำแนะนำหรือคำชักชวน กล่าวคือ “ถ้าฝนตกก็จงอย่าไป” เป็นการออกคำสั่งที่มีเงื่อนไขว่า หากฝนตก ผู้พูดไม่ต้องการให้ผู้ฟังไปที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งเป็นข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์ของวิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-거든(geodeun)” ที่โดดเด่นและอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเติมวิภัติปัจจัยนี้ของผู้เรียนชาวต่างชาติ โดยข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์ในการเติมวิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคมีอยู่ด้วยกัน 4 ประการหลัก ได้แก่ 1.1) ข้อจำกัดในการใช้ประธานเดียวกันระหว่างประโยคย่อยและประโยคหลัก 1.2) ข้อจำกัดเกี่ยวกับชนิดของคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ที่อยู่ท้ายประโยคหลัก 1.3) ข้อจำกัดในการใช้วิภัติปัจจัยแสดงกาลของประโยคย่อย 1.4) ข้อจำกัดเกี่ยวกับชนิดของประโยคหลัก

นอกจากนี้จากการศึกษาของ Nam et al (2019) พบว่า วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” เคยถูกจัดรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกับวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขเพื่อยืนยัน “-아도(ado)” เนื่องจากประโยคย่อยและประโยคหลักที่เชื่อมด้วยวิภัติปัจจัยทั้งสองประเภทนี้ มักแสดงถึงเหตุการณ์ที่

ยังไม่เกิดขึ้นจริงหรืออยู่ในลักษณะสมมุติเช่นเดียวกัน และจากการศึกษาของ Bak (2007) ยังพบว่า ในหลายภาษาทั่วโลก คำเชื่อมประโยคที่แสดงเงื่อนไข และ คำเชื่อมประโยคที่แสดงเงื่อนไขเพื่อยืนยัน (Concessive Conjunction) มักถูกจัดให้อยู่ในหมวดความหมายเดียวกันเช่นกัน โดยมีความแตกต่าง คือ เมื่อใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมในประโยคย่อย ประโยคหลักที่เป็นผลลัพธ์อาจกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงแล้ว ซึ่งต่างจากประโยคเงื่อนไขทั่วไปที่มักแสดงถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น

คำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยใช้เชื่อมประโยคความซ้อน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) โดยเชื่อมระหว่างประโยคหลักกับประโยคย่อย เช่น “เราจะไปชายหาดกัน ถ้าฝนไม่ตก” ในประโยคนี้ คำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไข “ถ้า” วางไว้ข้างหน้าประโยคย่อย คือ “ฝนไม่ตก” ซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยาของประโยคหลัก “จะไปชายหาดกัน” เรียกว่า “คำสันธานเชื่อมวิเศษณานุกรมประโยค” และเมื่อพิจารณาตัวอย่างประโยคและผลการศึกษาของ Sinaroj and Lee (2022) ซึ่งทำการเปรียบเทียบคำสันธานเงื่อนไขในภาษาไทยกับวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขในภาษาเกาหลี ได้แก่ “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” พบว่า คำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทย ไม่ปรากฏข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์ ในขณะที่วิภัติปัจจัยเงื่อนไขในภาษาเกาหลีมีข้อจำกัดในการใช้ในหลายประเด็น โดยการเปรียบเทียบดังกล่าวพิจารณาใน 4 ด้าน ได้แก่ การใช้ประธานเดียวกันระหว่างประโยคย่อยและประโยคหลัก ชนิดของคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ที่ปรากฏท้ายประโยคหลัก การใช้รูปแสดงกาลในประโยคย่อย และ ชนิดของประโยคหลัก สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์ของวิภัติปัจจัยเงื่อนไขในภาษาเกาหลีและคำสันธานในภาษาไทย

ข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์	คำสันธาน “ถ้า”	วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยค	
		-(으)면(eumyeon)	-거든(geodeun)
ข้อจำกัดด้านประธาน	ไม่มีข้อจำกัด	ไม่มีข้อจำกัด	ใช้ประธานต่างกัน
ชนิดของประโยคหลัก	ไม่มีข้อจำกัด	ไม่มีข้อจำกัด	ประโยคคำสั่งและชักชวนเท่านั้น
การใช้คำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ในประโยคหลัก	ไม่มีข้อจำกัด	ไม่มีข้อจำกัด	ใช้คำกริยาคุณศัพท์หรือกริยานุเคราะห์ (지정사) ³ ไม่ได้
การใช้คำแสดงอดีตกาลในประโยคย่อย	ไม่มีข้อจำกัด	ใช้คำแสดงอดีต “-더-” ไม่ได้	ใช้คำแสดงอดีต “-더-” ⁴ ไม่ได้

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีมีโครงสร้างด้านวากยสัมพันธ์ที่ชัดเจนและมีข้อจำกัดหลายประการ ในขณะที่คำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยมีความยืดหยุ่นมากกว่า โดยเฉพาะในการใช้วิภัติปัจจัย “-거든(geodeun)” มีข้อจำกัดมากกว่าการใช้ “-(으)면(eumyeon)” ทั้งในด้านการใช้ประธานระหว่างประโยคย่อยกับประโยคหลัก รวมถึงชนิดของประโยคหลักที่สามารถใช้ได้เฉพาะกับประโยคคำสั่งและประโยคชักชวนเท่านั้น ซึ่งข้อจำกัดเหล่านี้ไม่มีในภาษาไทย จึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนเลือกใช้เฉพาะวิภัติปัจจัยที่มีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อยหรืออาจเกิดความสับสนและใช้ผิดพลาดได้ง่าย

คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยมีอยู่หลากหลายคำ จากการศึกษาของ จิราพร โชติเจริญวงศ์ (2524) และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พบว่า มีจำนวน 12 คำ ได้แก่ “ถ้า, ถ้า...ก็, ถ้าหาก, ถ้าหาก

³ ‘คำกริยานุเคราะห์(지정사)’ในภาษาเกาหลี หมายถึงคำว่า “เป็น/คือ” ซึ่งนักวิชาการหลายคนพิจารณาว่า จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับคำกริยาและคำกริยาคุณศัพท์ ขณะที่พจนานุกรมภาษาเกาหลีเรียกคำนี้ว่า ‘คำชี้ภาคแสดงการก (서술격 조사)’ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ต่อท้ายคำนาม หรือคำที่ทำหน้าที่เป็นนามในประโยค เพื่อทำให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นภาคแสดง (National Institute of Korean Language, 2026)

⁴ การแสดงอดีตกาลในภาษาเกาหลี คือ การเติมวิภัติปัจจัย ‘-았/었-’ ต่อท้ายรากคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ แล้ววางไว้หน้าวิภัติปัจจัยลงท้ายประโยค นอกจากนี้ ยังมีการใช้วิภัติปัจจัย ‘-더-’ เพื่อแสดงอดีตกาลเช่นกัน โดยมีนัยของการระลึกถึงหรือถ่ายทอดเหตุการณ์ในอดีตจากประสบการณ์ของผู้พูดอีกด้วย

ว่า, หาก, หากว่า, ถ้าเมื่อ, ถ้าเมื่อว่า, ถ้าแม้, ถ้าแม้ว่า, แม่, ถ้าว่า” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2568) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเลือกเฉพาะคำที่ไม่ซ้ำกัน โดยนับคำที่เป็น “ถ้า” และคำที่ขึ้นต้นด้วย “ถ้า” ว่าเป็นคำเดียวกัน เนื่องจากสามารถใช้แทนกันได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า มีคำในกลุ่ม “ถ้า” และคำที่ขึ้นต้นด้วย “ถ้า” รวมทั้งสิ้น 9 คำ จากทั้งหมด 12 คำ และคำว่า “หาก” กับ “หากว่า” ถือเป็นคำเดียวกัน คือ “หาก” ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยมีคำหลัก ๆ ได้แก่ “ถ้า, หาก, แม่” แต่จากการศึกษาของ นววรรณ พันธเมธา (2559) และจิราพร โชติเธียรวงค์ (2524) พบว่า คำว่า “แม่” เป็นคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคเพื่อแสดงความขัดแย้ง กล่าวคือ มีความหมายแสดงความขัดแย้งระหว่างประโยค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จิราพร โชติเธียรวงค์ (2524) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำสันธานในสมัยสุโขทัย อยุธยา กับสมัยปัจจุบันพบว่า ในสมัยสุโขทัยและอยุธยาใช้คำว่า “แม้” ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำว่า “แม่” ในสองกรณี คือ เพื่อแสดงเงื่อนไขและเพื่อแสดงความขัดแย้ง ตัวอย่างคำสันธาน “แม่” ที่ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไข เช่น

ก. แม่เกิดเป็นมนุษย์ก็จะเกิดที่ตระกูลอันมียศศักดิ์

ข. แม่กรุงเทพนครศรีอยุธยายกกองทัพไปมากมายหลายทางเห็นได้เมืองพม่ามา

สำหรับตัวอย่างที่แสดงความหมายเชิงขัดแย้ง เช่น

ค. แม้อยู่ไกล 100 โยชน์ 1 กี่ติ ยังหมั่นอยู่เลย

ง. แม่มืดเท่าใดก็ดี บมิพักหาเทียนแลชวาลาเลย”

อีกทั้งนักวิชาการหลายคนจึงให้ความหมายของคำสันธาน “แม่” แตกต่างกันไป ในปัจจุบัน คำว่า “แม่” มักใช้ในความหมายเพื่อแสดงความขัดแย้งเป็นหลัก นอกจากนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ระบุว่า คำสันธาน “แม่” ใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไข พร้อมทั้งแสดงประโยคตัวอย่างว่า “แม่ฝนตก ฉันก็จะมา” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2568) แต่เมื่อพิจารณาความหมายจากประโยคตัวอย่างนี้จะเห็นว่า คำว่า “แม่” มีความหมายในเชิงขัดแย้ง ดังนั้น การใช้คำสันธาน “แม่” อาจทำให้เกิดความสับสน

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยอาจเกิดความสับสนในการใช้คำวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” และ “-거든(geodeun)” ที่เปรียบเทียบกับคำสันธานเชื่อมประโยค “ถ้า” กับวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขเพื่อยืนยัน “-아도(ado)” อันเปรียบเทียบกับคำสันธานเชื่อมประโยค “แม้” ได้ง่าย

วิธีดำเนินการวิจัย

1) ประเภทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลีเพื่อนำไปศึกษาความแตกต่างของการใช้วิภัติปัจจัยที่เชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีและคำสันธานแสดงเงื่อนไขในภาษาไทย และนำไปวิเคราะห์ปัญหาการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทย ตลอดจนเป็นแนวทางในการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีได้อีกด้วย

2) เครื่องมือและวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ หนังสือ ตำรา และเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง พจนานุกรมภาษาเกาหลี พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และคลังข้อมูลภาษาเกาหลีแห่งชาติ (Korean Learners' Corpus) ซึ่งจัดทำโดยสถาบันภาษาเกาหลีแห่งชาติ (National Institute of Korean Language) ซึ่งเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 จนถึงปี ค.ศ. 2024 และปรากฏการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยครวมทั้งสิ้นกว่า 363,427 ประโยค ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วยรายงานและการบ้านของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทย ทั้งที่ศึกษาอยู่ในสาธารณรัฐเกาหลีและในต่างประเทศ

ผู้วิจัยเข้าใช้งานคลังข้อมูลดังกล่าวผ่านเว็บไซต์ <https://kcorpus.korean.go.kr/> เพื่อค้นหาประโยคที่ใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข โดยเลือกหมวด “วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยค” และกำหนดคำค้นเป็นวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon), -거든(geodeun)” เพื่อจำกัดประเภทของคำ จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่เป็นผลงานการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทย โดยกำหนดเงื่อนไขการค้นหาเป็น “ผู้เรียนชาวไทย” จากนั้นรวบรวมตัวอย่าง

ประโยคที่พบทั้งหมดและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล (Microsoft Excel) เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์

3) การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่บันทึกในโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล (Microsoft Excel) มาใช้วิเคราะห์ปัญหาการใช้วิภัติปัจจัยที่เชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไขของผู้เรียนชาวไทย โดยนำมาจำแนกและวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การจำแนกข้อมูล ผู้วิจัยจำแนกข้อมูลตามระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีของผู้เรียน ได้แก่ ระดับต้น (ระดับ 1-2) ระดับกลาง (ระดับ 3-4) และระดับสูง (ระดับ 5-6) เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวโน้มในการเลือกใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขของผู้เรียนชาวไทยและนำไปเทียบกับ “หลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีมาตรฐานสากล (The International Standard Curriculum for Korean Language)” (Kim, J. S., 2017) จากนั้นนำเสนอผลในรูปแบบตาราง

3.2 การวิเคราะห์ปัญหาด้านวากยสัมพันธ์และการจำแนกความหมาย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหาการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขของผู้เรียนชาวไทย โดยพิจารณาข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์หลัก 4 ประการ การเติมวิภัติปัจจัย การเปลี่ยนรูปคำศัพท์ การสะกดคำ และความสัมพันธ์ระหว่างคำภายในประโยค จากนั้นจึงวิเคราะห์ปัญหาการจำแนกความหมายของวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลี โดยมุ่งเน้นความสับสนในการแยกความหมายของคำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทย ได้แก่ “ถ้า” และ “แม้” ทั้งนี้ใช้การรายงานผลแบบพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะและประเภทของข้อผิดพลาดที่พบอย่างเป็นระบบ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขในภาษาเกาหลี ได้แก่ “-(으)면(eumyeon), -거든(geodeun)” ของผู้เรียนชาวไทยในคลังข้อมูลภาษา พบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขเกือบทั้งหมดเป็นรูป “-(으)면(eumyeon)” ในขณะที่รูป “거든(geodeun)” ปรากฏการใช้น้อยมาก โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนประโยคที่ใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย

วิภัติปัจจัย	ระดับภาษาเกาหลี						รวม
	ระดับต้น		ระดับกลาง		ระดับสูง		
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5	ระดับ 6	
-(으)면(eumyeon)	492	382	703	289	212	143	2,221
-거든(geodeun)	0	0	1	0	0	0	1

จากตารางที่ 2 จะเห็นผู้เรียนชาวไทยเลือกใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-(으)면(-eu)myeon)” จำนวน 2,221 ประโยค และผู้เรียนที่ใช้มากที่สุด คือ ผู้เรียนภาษาเกาหลีในระดับ 3 ในทางตรงข้าม ผู้เรียนชาวไทยใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-거든(geodeun)” เพียง 1 ประโยคเท่านั้น ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ Yoon (2005) และ Seo (2013) ที่ระบุว่า “-(으)면(eumyeon)” เป็นวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขที่ผู้เรียนใช้บ่อยที่สุด เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อยกว่า “-거든 (geodeun)” อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นปัญหาที่สำคัญของผู้เรียนชาวไทย กล่าวคือ ผู้เรียนมีแนวโน้มไม่ใช้รูป “-거든 (geodeun)” เลย

ลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขของผู้เรียนชาวไทยยังคงอยู่ในกรอบของรูปแบบพื้นฐานที่เรียนในระดับต้น แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีตั้งแต่ระดับต้น ระดับกลาง ไปจนถึงระดับสูงก็ตาม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การพัฒนาการใช้รูปไวยากรณ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีของผู้เรียน อีกทั้งเมื่อนำไปพิจารณาตามแนวทางของ “หลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีมาตรฐานสากล (The International Standard Curriculum for Korean Language)” ซึ่งเป็นกรอบอ้างอิงมาตรฐานสำหรับการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับนานาชาติ ได้กำหนดระดับและเนื้อหาไวยากรณ์ไว้อย่างเป็นลำดับขั้น โดยมีการแสดงการใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขตามระดับภาษาอย่างชัดเจน

กล่าวคือ ความสามารถภาษาเกาหลีระดับที่ 2 (ระดับต้น) กำหนดให้เรียนรูป “-(으)면(-eu)myeon)” ขณะที่ระดับที่ 3 (ระดับกลาง) กำหนดให้เรียนรูป “-거든(geodeun)” ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงรายการหลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีมาตรฐานสากล

ระดับภาษา เกาหลี	ประเภท	รูปเดิม	รูปที่เกี่ยวข้อง	ความหมาย	มาตรฐานสากล (ระดับที่ 2)	การพัฒนา เนื้อหาการสอน ไวยากรณ์
2	วิภัติปัจจัยเชื่อม ประโยค	-으면	--면	เงื่อนไข	ระดับต้น	ระดับต้น
3	วิภัติปัจจัยเชื่อม ประโยค	-거든	--거들랑	เงื่อนไข	ระดับกลาง	ระดับกลาง

จากการศึกษาปัญหาการใช้วิภัติปัจจัยแสดงประโยคเงื่อนไข พบว่า ปัจจัยด้านวากยสัมพันธ์และการจำแนกความหมายอาจเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตาม จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 ผู้วิจัยไม่พบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์ทั้ง 4 ประการ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนชาวไทยแทบไม่ใช้วิภัติปัจจัย “-거든(geodeun)” เลย ดังนั้นการวิเคราะห์จึงมุ่งเน้นไปที่ปัญหาในการเติมวิภัติปัจจัย การเปลี่ยนรูปคำศัพท์ ความสัมพันธ์ระหว่างคำภายในประโยค และการจำแนกความหมายของวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลี โดยเฉพาะความสับสนในการแยกความหมายของคำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาไทย ได้แก่ “ถ้า” และ “แม้” ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1) การเติมวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-면(myeon)” หรือ “-으면(eumyeon)” ผิดพลาด

(3) a. 저는 쉬는 시간이 있면(x) / 있으면(v) 춤을 추고 피아노를 칠 겁니다.

ถ้าฉันมีเวลามาก ฉันจะเต้นรำและเล่นเปียโน

b. 밤에 바람이 안 불으면(x) / 불면(v) 답습니다.

ถ้าตอนกลางคืนไม่มีลมจะร้อน

c. A씨를 아면(x) / 알면(v) 저에게 연락하세요.

ถ้ารู้จักคุณเอ กรุณาติดต่อฉันนะคะ

จากการรวบรวมข้อผิดพลาดในการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการเติมวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-면(myeon)” และ “-으면(eumyeon)” ผิดพลาดอย่างชัดเจน โดยในตัวอย่างข้อ (3 a.) รากคำกริยา “있-(it-)” ซึ่งมีตัวสะกดที่ไม่ใช่ “ㄹ(rieul)” จำเป็นต้องเติมวิภัติปัจจัย “-으면(eumyeon)” ขณะที่ในตัวอย่างข้อ (3 b.-c.) ควรใช้วิภัติปัจจัย “-면(myeon)” เนื่องจากรากคำกริยา “불-(bol-)” และ “알-(al-)” มีตัวสะกด “ㄹ(rieul)” ซึ่งมีข้อจำกัดในการเติมวิภัติปัจจัย เนื่องจากคำสันธานแสดงเงื่อนไขในภาษาไทยไม่มีหลักการเปลี่ยนรูปคำตามตัวสะกด กล่าวคือ ผู้เรียนชาวไทยมักพิจารณาเพียงว่ารากคำกริยามีตัวสะกด “ㄹ(rieul)” จึงเติม “-으면(eumyeon)” ตามหลักการเติมวิภัติปัจจัยทั่วไป ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว

2) สะกดคำวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-면(myeon)” หรือ “-으면(eumyeon)” ผิด

(4) a. 보통 외국인 학생들은 3년 이상 한국어를 공부하지 않으면(x) / 않으면(v) 토펙이라는 시험에서 고급 점수를 받는 것은 그림의 떡이라고도 할 수 있습니다.

โดยทั่วไปแล้ว ถ้านักเรียนชาวต่างชาติไม่ได้เรียนภาษาเกาหลีมากกว่า 3 ปี การจะได้คะแนนระดับสูงในการสอบที่เรียกว่า TOPIK ก็พูดได้ว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินเอื้อม

b. 어머니는 요리를 하는 음식을 먹이면(x) / 먹으면(v) 정말 행복할 거예요.

ถ้าแม่ได้ทานอาหารที่ทำด้วยตัวเอง คงมีความสุขมากจริง ๆ

c. 저는 런닝맨을 너무 좋아해서 이 프로그램이 없으면(x) / 없으면(v) 심심할 거예요.

ฉันชอบรายการ Running Man มาก ถ้าไม่มีรายการนี้ก็จะรู้สึกเบื่อ

จากข้อ (4) พบว่าผู้เรียนชาวไทยสะกดคำวิภัติปัจจัยเชื่อมระหว่างประโยคเงื่อนไข “-면(myeon)” หรือ “-으면(eumyeon)” ผิด โดยในข้อ (4 a.-b.) เขียนสะกดคำวิภัติปัจจัย “-으면(eumyeon)” ผิดพลาด ในขณะที่ข้อ (4 c.) เขียนสะกดคำวิภัติปัจจัย “-면(myeon)” ผิดพลาด ทั้งนี้ข้อผิดพลาดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงรูปคำของวิภัติปัจจัยกับรูปคำกริยาได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้เกิดการสะกดคำผิด

3) การใช้ “-(으)면(eumyeon)” แทน “-아도(ado)”

(5) a. 외국인과 결혼하면(x) / 결혼해도(v) 더 이상하지 않습니다.

ถ้า(x) / แม่(v) แต่งงานกับชาวต่างชาติก็ไม่แปลกอีกต่อไป

b. 길을 모르면(x) / 몰라도(v) 다 괜찮다.

ถ้า(x) / แม่(v) ไม่รู้ทางก็ไม่มีไร

c. 마지막으로 아무리 제 꿈이 변하면(x) / 변해도(v) 저는 이제 최선을 다하겠습니다.

สุดท้ายนี้ ถ้า(x) / แม่(v) ความฝันของฉันเปลี่ยนไปฉันก็จะพยายามให้เต็มที่

d. 그렇지만 미국에서는 무슨 일을 하면(x) / 해도(v) 중요하다고 생각합니다.

ในอเมริกา ถ้า(x) / แม่(v) ทำงานอะไรก็ถือว่าสำคัญ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในคลังข้อมูลภาษาเกาหลี พบข้อผิดพลาดที่เกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนด้านการแบ่งแยกความหมายระหว่างภาษาทั้งสอง ดังในข้อ (5) ที่ผู้เรียนเลือกใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “ถ้า” แทนที่จะใช้เชื่อมประโยคเงื่อนไขเพื่อยืนยัน “-아도(ado)” ซึ่งแปลในภาษาไทยว่า “แม้” ข้อผิดพลาดดังกล่าวอาจเกิดจากความสับสนในการจำแนกความหมายของคำสันธานในภาษาไทย เนื่องจากคำว่า “ถ้า” และ “แม้” โดยพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และงานศึกษาของ จิราพร โชติเอียรระวงศ์ (2524) พบว่า คำสันธานทั้งสองคำมีหน้าที่เชื่อมประโยคที่แสดงเงื่อนไขเหมือนกัน

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลี พบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้วิภัติปัจจัยเพียงรูปแบบเดียว คือ “-(으)면(eumyeon)” ซึ่งมีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อย แต่การใช้ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีของผู้เรียน รวมทั้งไม่สอดคล้องกับ “หลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีมาตรฐานสากล (The International Standard Curriculum for Korean Language)” ซึ่งเป็นกรอบอ้างอิงมาตรฐานสำหรับการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นยังมีสาเหตุหลักมาจากความแตกต่างด้านวากยสัมพันธ์และการจำแนกความหมายระหว่างภาษาไทยกับภาษาเกาหลี โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1) ผู้เรียนชาวไทยใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” จำนวน 2,221 ประโยค โดยผู้เรียนที่ใช้รูปนี้มากที่สุดคือผู้เรียนภาษาเกาหลีระดับที่ 3 ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนชาวไทยใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-거든(geodeun)” เพียง 1 ประโยคเท่านั้น ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวไทยแทบไม่ใช้รูป “-거든(geodeun)” เลย ส่งผลให้การใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขของผู้เรียนมีลักษณะจำกัดอยู่ในระดับต้น กล่าวคือ ตามแนวทางของหลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีมาตรฐานสากล ซึ่งกำหนดลำดับการเรียนรู้ไวยากรณ์ตามระดับความสามารถทางภาษา พบว่า ในระดับที่ 2 (ระดับต้น) ผู้เรียนควรเรียนรู้การใช้รูป “-(으)면(eumyeon)” ขณะที่ในระดับที่ 3 (ระดับกลาง) ผู้เรียนควรเริ่มเรียนรู้และใช้รูป “-거든(geodeun)” อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนชาวไทยยังคงใช้รูป “-(으)면(eumyeon)” เป็นหลัก แม้จะอยู่ในระดับที่ควรเริ่มใช้รูป “-거든(geodeun)” แล้วก็ตาม

2) ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการเลือกใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-면(myeon)” และ “-으면(eumyeon)” โดยไม่สอดคล้องกับหลักการเติมวิภัติปัจจัยตามตัวสะกดของรากคำในภาษาเกาหลี โดยเฉพาะกรณีที่มีรากคำหรือไม่มีตัวสะกด “ㄹ(rieul)” ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่ไม่มีในภาษาไทย ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเลือกใช้รูปคำ

ได้อย่างถูกต้อง ผลการวิเคราะห์นี้ยังสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวไทยเลือกใช้คำวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” ที่มีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อย แต่ยังใช้ผิดพลาด

3) ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการสะกดคำวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไข “-면(myeon)” และ “-으면(eumyeon)” สะท้อนให้เห็นถึงความไม่มั่นคงในการเชื่อมโยงระหว่างรูปคำกริยาและรูปคำของวิภัติปัจจัย

4) ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไข “-(으)면(eumyeon)” แทนวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขเพื่อยืนยัน “-아도(ado)” ทั้งนี้ข้อผิดพลาดในข้อนี้มีรากฐานมาจาก ปัญหาการแบ่งแยกความหมายของคำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไข “ถ้า” และ “แม้” ในภาษาไทย เนื่องจากวิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขเพื่อยืนยัน “-아도(ado)” มีความหมายในภาษาไทยตรงกับคำว่า “แม้” ซึ่งคำว่า “แม้” ในภาษาไทยเป็นคำสันธานเชื่อมประโยคเงื่อนไข

อย่างไรก็ตาม จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขของผู้เรียนชาวไทย ผู้วิจัยไม่พบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์ทั้ง 4 ประการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนชาวไทยแทบไม่ใช้วิภัติปัจจัย “-거든(geodeun)” และมักเลือกใช้วิภัติปัจจัย “-(으)면(eumyeon)” ซึ่งมีข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์ที่ยืดหยุ่นมากกว่า

โดยสรุป ผู้เรียนชาวไทยมักเลือกใช้เฉพาะวิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขที่มีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อย อย่างไรก็ตามยังพบการใช้ผิดพลาดและปัญหาในการสะกดคำ อีกทั้งการเลือกใช้วิภัติปัจจัยดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับระดับภาษาของผู้เรียนและหลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีมาตรฐานสากล ข้อผิดพลาดในการใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยมีสาเหตุสำคัญจากการขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเติมวิภัติปัจจัยตามตัวสะกดและการสะกดคำ ตลอดจนความไม่ชัดเจนในการแยกแยะความหมายระหว่างโครงสร้างประโยคเงื่อนไขและประโยคเงื่อนไขเพื่อยืนยัน ประเด็นดังกล่าวควรได้รับการพิจารณาในการออกแบบการเรียนการสอนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทย

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมักเลือกใช้วิภัติปัจจัยเชื่อมประโยคเงื่อนไขในภาษาเกาหลีที่มีข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์น้อย และยังมีข้อสงสัยในการใช้วิภัติปัจจัยดังกล่าว โดยเฉพาะในกรณีที่ความหมายใกล้เคียงกับคำสันธานภาษาไทย ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีควรให้ความสำคัญกับการอธิบายความหมายและหน้าที่ของวิภัติปัจจัยแต่ละรูปแบบอย่างชัดเจน พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับคำเชื่อมในภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้ไม่พบข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์หลักทั้ง 4 ประการในคลังข้อมูลภาษาเกาหลี เนื่องจากผู้เรียนชาวไทยใช้วิภัติปัจจัยแสดงเงื่อนไขเพียง “-(으)면(eumyeon)” เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาเฉพาะเกี่ยวกับข้อจำกัดด้านวากยสัมพันธ์ดังกล่าวในบริบทของผู้เรียนชาวไทยเพิ่มเติม เพื่อให้เข้าใจปัญหาเชิงโครงสร้างของภาษาเกาหลีได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบการใช้ “-(으)면(eumyeon)” แทน “-아도(ado)” ดังนั้นการวิจัยในอนาคตควรมุ่งศึกษาการใช้วิภัติปัจจัย “-아도(ado)” ของผู้เรียนชาวไทยเพิ่มเติม เพื่อทำความเข้าใจลักษณะข้อผิดพลาดดังกล่าวอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- จิราพร โขติเยีระวงศ์. (2524). *การศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำสันธานในสมัยสุโขทัย อยุธยา กับสมัยปัจจุบัน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/54186>
- เทพี พันธุมธา. (2529). *การใช้สันธานในสมัยรัตนโกสินทร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/47376>
- นพวรรณ พันธุมธา. (2559). *ไวยากรณ์ไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ ดวงศรี. (2537). *ประโยคเงื่อนไขเพื่อยืนยันในภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/29917>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *หนังสืออุทิศภาษาไทย ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธ์สาร*. สถาบันภาษาไทย.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. ราชบัณฑิตยสภา.
<https://dictionary.orst.go.th/>
- อภิญา แก้วอุทัย. (2562). *คำเชื่อมในภาษาไทยถิ่นใต้ การศึกษาเชิงประวัติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/9423>
- Bak, S. Y. (2007). Concession and Condition. *The Discourse and Cognitive Linguistics Society*, 14(1), 63-84. <http://dx.doi.org/10.15718/discog.2007.14.1.63>
- Jang, Y. H. (2007). *Remarks on The Extended Sentence*. *The Society of Poetics & Linguistics*, 14, 191-220. <https://kiss.kstudy.com/Detail/Ar?key=2660075>
- Jitsiraphan Srisuraramanee. (2014). *A Study of Thai Learner's Error on the Korean Conjunctive Ending*. (Master's thesis, Sangmyung University). <https://docviewer.nanet.go.kr/reader/viewer>
- Kim, J. S. (2017). *A Summary of the International Standard Curriculum for Korean Language* (Research report). National Institute of Korean Language.
- Lee, I.-S., Lee, S.-O., & Chae, W. (1997). *The Korean language*. Shingumunhwasa.
- Nam, K.-S., Ko, Y.-K., Yoo, H.-K., & Choi, H.-Y. (2019). *Pyojun gugeo munbeopron [The standard Korean grammar]* (Rev. ed.). Seoul, South Korea: Hankookmunhwasa.
- National Institute of Korean Language. (2015). *Korean Learners' Corpus*. Korean Learners' Corpus Search Engine. <https://kcorpus.korean.go.kr/>
- National Institute of Korean Language. (2026). *Standard Korean Dictionary*.
<https://stdict.korean.go.kr/main/main.do/>
- Seo, J. S. (2013). *Korean Grammar*. Jibmoondand Press.
- Sinaroj, N. & Lee, K. Y. (2022). A Contrastive Study on Korean Conditional Connective Endings and Thai Correspondence expressions. *Journal of the Research Society of Language and Literature*, 114, 63-88. <http://dx.doi.org/10.17297/rsll.2022.114..003>
- Yoon, P. H. (2005). *Korean Connective Endings*. Pagijong Press.